

DELFTSCH STUDENTENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ M. H. K. FRANKEN
A. A. BREVET ♦♦ MEJUFFR. C. A. A. F. GOEMANS
J. W. BARTELDs ♦ J. A. TIRION

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 14.

VRIJDAG 8 FEBRUARI 1924.

BERICHT.

Wij deelen hierdoor den abonné's mede, dat wij abonnementen, welke op 15 Februari nog niet betaald zijn, niet kunnen continueeren. Aangezien met het drukken rekening zal worden gehouden met een verminderde oplage, is het niet zeker, dat men later eventueel nog ontbrekende nummers zal kunnen verkrijgen.

UNIVERSITEITS BOEKENCENTRALE.

INHOUD: Redactioneel. — D.S.C.: De Heeren uit de Phoenixstraat, II; Van onzen politieken tinnegieter. — Gedachten en Gedichten: Dialoog tusschen twee Kamerverhuursters; Fragment. — Vereenigingsleven: Armenconcert van het D. S. M. G. „Apollo”; Practische Studie; Volksuniversiteit te Delft. — Rommelpot: Liefdadigheidsweek. — Ingezonden: Debating-avond, door Mr. W. N. Dinger; De Studiehervorming aan de T. H., I. — T. H.: Oordeel over een antwoord op de prijsvragen.

REDACTIONEEL.

WAAROM EEN ANTI-WEKKERNUMMER.

Niet, omdat wij zoo overtuigd zijn van de belangrijkheid van dit schandblaadje, niet, omdat wij de humor eruit kunnen apprecieeren en nog minder den toon, maar wel, omdat het hier gaat om een onbillijkheid, hebben wij dit nummer gewijd aan „den Wekker”.

Daar is ten eerste de „Anti-Studiehervorming”. Daaraan doen wij niet mee! Wij danken aan dit probleem kolommen, volgeschreven met beschouwingen hierover, onze Redactietafel is overstromd van schriften, hierop betrekking hebbend, wij leven van de Studiehervorming.

Dan is er verder nog dit. Als de Wekker verschijnt, slaapt het D.S.W. Ook daar komen we tegen op. Ten eerste erkennen we „de Wekker” niet en hebben dus geen wekker noodig. En zelfs, wanneer we slapen, dan geven we geen enkele wekker, welke dan ook, het recht, ons wakker te maken. Als ze beslist iemand uit zijn zoeten sluimer willen halen, laten ze dan in het D.S.W. schrijven. Het is van hen zeker te veel gevergd, om een stuk zonder vuile woorden te schrijven.

Wij willen ons niet kwaad maken over de kritiek ons blad betreffende, in „de Wekker”. Wij willen hen alleen met gelijke munt betalen. Wij zullen uit beleefdheid dit nummer aan hen opdragen en er verder niets over schrijven.

Nog een enkel woord over den inhoud van dit Wekker-nummer.

Enkele teleurgestelde Almanak-schrijvers hebben kans gezien hun geweigerde producten te doen opnemen. En dat, terwijl er in het D.S.W. een rubriek is, getiteld: „Uit de prullenmand der Almanak-redactie. Zoiets spreekt boekdeelen!

Verder zullen we ons de weelde veroorloven, niet meer over „den Wekker” te schrijven.

DE REDACTIE.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DE HEEREN UIT DE PHOENIXSTRAAT.

II.

..... De groepen leven bewust of onbewust met elkaar in strijd.

We zien soms in een zeker gedeelte van het Corps plotseling en intens een kameraadschappelijke stemming opleven. Daaruit blijkt reeds dat samenwerking best mogelijk is. Dat zulke momenten kort zijn en snel verdwijnen is dus niet gelegen in een gebrek aan sympathie jegens elkaar. Als de studenten zich later weer volgens hun oude gedragslijn groepeeren, is de oorzaak te zoeken in hun tegenstrijdige belangen. Zoo'n verschijnsel heeft zich de laatste maand wederom vertoond.

Er is echter meer dat men heeft kunnen opmerken. Na de examens is er veel gefeest. Dat daarbij de stemming dikwijls tot vreemdsoortige gebeurtenissen leidt is niet vreemd. Men kon echter uit de verschillende houding, die de toeziende studenten tegenover de feestenden aannamen ten duidelijkste constateeren, dat er van een neutrale houding onder elkaar geen sprake is. De oorzaak is wederom te zoeken in het nastreven van eigen belangen.

En zijn die belangen dan werkelijk zóó gewichtig?

Het was dezen zomer in Tirol, dat ik door slecht weer in een berghut werd vastgehouden. De hut was vol met Touristen en weldra heerschte in de kleine ruimte een drukke conversatie. Het is duidelijk dat deze menschen, die elkaar vreemd waren datgene aanroerden dat hen het meeste interesseerde. Urenlang hebben zij het gesprek gaande gehouden met debatten over de prijs van het brood en de prijs van het vleesch en de prijs van de boter, enz., enz.; niets anders kwam ter tafel. Deze burgers waren afgestompt door de oorlogsjaren, zoodat slechts zichtbaar-directe belangen hun aandacht trokken.

Een dergelijke indruk krijgt men in het Corps. Besturen en alles wat daarmede kan samenhangen staan in het zwaartepunt van belangstelling. Andere vraagstukken komen hierbij ver achter. Psychologische gebeurtenissen bij vele leden, onder vrienden en kennissen worden ternauwernood bemerkt en overigens genegeerd. Zonder dat het tot de oppervlakkige massa doordringt, zijn er die afzijdig van het gewoel in de Phoenix, ondergaan in Sturm und Drang. En in het middelpunt, zoogenaamd het toonaangevend gedeelte staart men zich blind op het stuivertje verwisselen langs de functies.

Met dat al leven we voortdurend in strijd met democratie. Ik noemde reeds het voortrekken van bepaalde groepen voor anderen. Dan de kwestie van de boven-eetzaal, waar zoovelen in hun studentenjaren als het beloofde land naar uitzien. Ook daar zien we een deel voorgaan, en anderen worden er hardnekkig buiten gehouden.

Zoolang dergelijke minderwaardige veeten niet uitgewischt zijn, zoolang het gezelligheidsleven niet onafhankelijk tracht te staan tegenover de besturen, laat dan gerust elke beschouwing over wijzigingen in het Corps-mechanisme achterwege.

MEPHISTO.

VAN ONZEN POLITIEKEN TINNEGIETER.

Onze Lieve Heer heeft rare kostgangers. Nu komt er weer een Amerikaansche filmster en danseres ons vergasten op een portie levensbeschouwing van de meest moderne soort. Ze raadt

de levensmoede menschheid aan des morgens voor het ontbijt op een Perzisch kleedje eenige Hindoe-dansen uit te voeren. Ze verwacht hiervan enorme wereldhervormende resultaten en als ze gelijk heeft gaat de wereld hiermede een levensblijde en schoone toekomst tegemoet.

Vooruit dus maar weer, 't kan er nog wel bij. 't Wordt alleen erg druk zoo voor 't ontbijt. 't Mülleren kost ons ook al een half uur en dan nog Hindoe-dansen op een Perzisch kleedje: We zullen honger krijgen, heelemaal niet meer ontbijten en toch nog ons college missen. — Ja, we zullen ons college missen en dat door ons eigen nobel streven om volgens dit nieuwe recept ons een evenwichtige levensopvatting in te gieten. 't Wordt een conflict.

***

Intusschen is er in Delft op 't oogenblik al zoo'n conflict, ook al dansen we niet op z'n Hindoesch op een Perzisch kleedje. — We herinneren ons de woorden van een der Hoogleraren op den Debating-avond over de Studiehervorming: „In onzen tijd ging het ook goed met de jaar-examens, dus waarom zou 't nu niet gaan?” Er is veel geschreven naar aanleiding van de Studiehervorming, veel principieele en veel praktische woorden zijn geuit en 't standpunt der studenten is op de meeste punten genoegzaam bekend. Maar een goed antwoord op bovenstaande meening is achterwege gebleven.

't Is heel natuurlijk, dat men de voorstellen aan eigen onderzinking toetst en wij gelooven, dat daardoor deze meening over de kwestie sterk verbreid zal zijn, speciaal onder de hoogleraren, die zelf hier studeerden. We willen daarom nog weer wijzen op 't volgende.

1e. Behalve de onevenredig groote uitbreiding van de stof, waarover reeds genoeg is gezegd is daar:

2e. de veranderde tijd, die onze belangstelling niet vraagt, maar eischt. Er dringen zich tegenwoordig vragen aan ons op van maatschappelijken aard, die ons volkomen in beslag nemen en die we alleen tot een bevredigende oplossing voor onszelf kunnen brengen door een rustige bestudeering. — We gelooven wel, dat deze dingen meer van ons eischen dan vroeger.

3e. De malaise. — We bedoelen hier niet zoozeer de financiële malaise — maar de werkelijke diepere morele malaise. We durven hier gerust verklaren: dat het den studenten steeds meer gaat ontbreken aan vrije wilskracht en durf om iets te wagen. En vooral dit laatste, het totale gebrek aan durf is een fatale factor die we bij den tegenwoordigen toestand in de beschouwing moeten betrekken. Men durft over zijn eigen vrijen tijd niet naar eigen wil te beschikken, omdat men bang is, dat zijn studie in het gedrang komt. — En dit fatale verschijnsel wordt door de jaar-examens erger.

***

Wij gelooven, dat hieraan slechts is tegemoet te komen door niet te veel uren op de rooster vast te leggen.

Het is een onjuiste meening, dat de studenten minder werken willen. Wat ze vragen is een meerdere soepelheid in de studie, die hun veroorlooft zich naar behoefte aan verschillende dingen te kunnen wijden, naar behoefte hun tijd te kunnen gebruiken voor hun algemeene vorming, zonder daardoor direct voor hun studie bevreesd te hoeven zijn.

We meenden dit nog aan de vele artikelen over de Studiehervorming te moeten toevoegen, omdat dit ook het Corps ten nauwste raakt. Want jaar-examens zullen bovendien nog alle werkkrachten in hetzelfde deel van 't jaar aan 't Corps onttrekken en het zal zich dan geheel moeten staande houden door de menschen, die den durf en de capaciteiten hebben tijdens hun examenstudie ook aan andere dingen hun aandacht te wijden. En de jaar-examens zullen het aantal van deze menschen die we nu al met een lantaarntje moeten zoeken, bijna tot nul reduceeren.

Soepelheid in de studie wordt dus door de jaar-examens een nog klemmender noodzakelijkheid voor 't voortbestaan van het D. S. C.

***

Nog een enkel woord over 't stukje van Th. A. R.

Hij zegt, dat we zijn belangrijke onderwerp steeds over 't hoofd hebben willen zien — en hij noodigt ons uit, erover te schrijven. We zullen dit, zooals we trouwens vorige maal al in 't uitzicht stelden, zoo spoedig mogelijk doen. — Want onze artikelen die we noodig hadden als inleiding, zijn langzamerhand ten einde en we naderen nu de kern van al ons geschrijf van de laatste maanden.

We zullen dus in eenige artikelen achtereenvolgens onze ideeën ontvouwen en zullen daarmede een brug slaan over al onze vorige artikelen.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

DIALOOG TUSSCHEN TWEE KAMERVERHUURSTERS.

Een lange rij boven- en benedenhuizen.
Een rijtje voordeuren.
Een deur gaat open.
Een juffrouw gaat haar bel poetsen.

Een deur er naast gaat open.

Een andere juffrouw begint een andere bel te poetsen.

Een gesprek ontstaat.

Juffrouw A: Fain da 't fannacht niet heb gevroure, ik houw niks van kouw.

Juffrouw B: Ik mot er ouk niks van hebbe, me fingers fallen altheid direk af.

Juffrouw A: Seg, ik heb me foorkamer verhuurd.

Juffrouw B: Da 's een gelukkie, in deze taid van 't jaar, an wie, een net persoon?

Juffrouw A: An een stedent, een net persoun, een héil net persoun, 'k heb 't wel es minder gehad.

Juffrouw B: Minsch, je bèn gefilleseteird, fan harte.

Juffrouw A: Heb ie 't al gehoord?

Juffrouw B: Nei! Watte? Fan wie?

Juffrouw A: Fan de stedente, minsch, heb ie 't nog nie gehóurd? 't Is zoo èrreg!!

Juffrouw B: Wat is 't er gebuird, toe, fertel es gauw!

Juffrouw A: 't Is zóó truirig, ze motte nou alsmaar werreke, d'r is geen taid meer foor en pleziertje, ze magge alleenig een beetje fare in de Fliet, ferder motte ze an één stuk door achter mekaar stedeire!!

Juffrouw B: Is 't werachtig? Hoe komp dat?

Juffrouw A: Hebbe' d'r perfessers verordeneerd, soo maar in eens.

Juffrouw B: 't Is toch sonde; kenne ze nie gaan stake?

Juffrouw A: Nei, da ken niet, as het help, deeje ze 't ommers wel!

Juffrouw B: Wat doene ze nouw?

Juffrouw A: Ze benne met z'n alle an 't protesteire.

Juffrouw B: Zal wel niks hellepe, 't is ommers altheid soo, de hooge oomes commandeire, en 't arreme folk is de pisang!

Juffrouw A: Nouw minsch, 'k weit nie, al die stedente bij mekaar, 't is een groute troep, je ken toch maar nie weite, wat er ken gebuire.....

Juffrouw B: Seg, hoe weet jai dat nouw allemaal?

Juffrouw A: Za 'k je fertelle, me soon die bij Calvé werrek, en die se vrind se suster is (heftig gesis hoorbaar).....
..... o chot, me mellek kook ouver!

Juffrouw A is naar binnen gesneld.

Juffrouw B poetst haar bel klaar, draalt nog een tijdje, gaat naar binnen.

Gesprek hiermee afgelopen.

FRAGMENT.

Zaterdagmorgen. Aan deze toestand moet een einde komen. Frits en ik loopen nu al eenige maanden haar deur plat. Zij zal nu wel zoo langzamerhand haar keus bepaald hebben. Ik zal morgen naar haar toe gaan en de vraag doen.

Mogen de goden mij gunstig zijn!

Maandag. Het is gebeurd.

Toen ik in haar boudoir kwam zat ze op de divan en staarde in het hoog-opvlammende vuur van de open haard. Ik ging naast haar zitten en zweeg.

Plotseling zuchtte ze diep en keek me lang aan. Wat er toen gebeurde, weet ik niet meer precies. Ik geloof, dat ik een arm om haar heen sloeg, en haar tegen me aandrukte. Ze liet het gewillig toe. Aangemoedigd door het succes begon ik tegen haar te spreken, dat is, ik uitte eenige woorden (natuurlijk niet die, die ik me al weken van te voren had voorgenomen te spreken), en eigenlijk was ik verbaasd toen ze plotseling „ja” zei. Het hierna gebeurde zal ik niet in mijn dagboek opnemen. Ik wil het alleen in mijn herinnering bewaren.....

Dinsdag. Hoe langer ik er over nadenk, des te vreemder begin ik het eigenlijk te vinden, dat Emmy juist mij genomen heeft. Frits is gefortuneerd, heeft een goede positie en ik moet van een klein traktement probeeren rond te komen; en eerlijk gezegd gaf ik Frits ook meer kans, dan mijzelf. Ze heeft mij genomen en ik heb me voorgenomen haar gelukkig te maken.

Woensdag. Groote goden! Is dat mogelijk! Ik lees juist in de courant dat Frits en Emmy zich verloofd hebben. Heb ik dan alles gedroomd, dat wonderlijke, dat er gebeurde, Zondagmiddag?

Donderdagmorgen. Ik heb de heele nacht liggen peinzen, en heb een krankzinnige gedachte, die ik niet meer van me af kan zetten. De proef zal ik vanmiddag nemen.

's Avonds, laat. De theoriën van Eric zullen blijken juist te zijn. Toen ik vanmiddag bij Frits kwam, was Emmy bij hem. Uit de gereserveerde houding, die ze aannam, toen ik misschien iets meer dan vriendschappelijk tegen haar deed, meen ik de conclusie te trekken, dat ze in het geheel geen schuldgevoel heeft over het gebeurde op Zondag. Is ze dan zoo'n hartelooos schepsel? Onmogelijk!

Toen Emmy weg was kon ik eindelijk met Frits praten. Opeens schoot me die dwaze gedachte weer in het hoofd. Voor

dat hij aan het woord kon komen vertelde ik hem precies alles wat hem Zondag overkomen was. Ik behoefde niets te verzinnen. 't Was eenvoudig genoeg, want ik vertelde hem wat mij dien dag gebeurde. Tot mijn verwondering beaamde hij alles, en hij was natuurlijk ten hoogste verbaasd dat ik alles wist. Toen ik uitgepraat was en hij iets ging vragen, waar hij natuurlijk het recht toe had, ben ik z'n huis uitgelopen en heb, door de sneeuw gebaggerd.....

Vrijdag. Tot in de kleinste bijzonderheden herinner ik mij nu weer het gesprek dat ik met Eric had, nu juist een jaar geleden. Jammer, dat hij niet meer leeft. Het zou hem groot genoeg hebben gedaan, te vernemen, dat zijn dwaze theoriën juist waren, want ik ben er nu zelf ten zeerste van overtuigd.

Dien avond hadden we een boom opgezet over de zielsverhuizing.

„Waarom zou, indien datgene wat men ziel noemt, werkelijk na de dood van het lichaam, dit verlaat, het ook niet kunnen gebeuren, onder bepaalde omstandigheden, terwijl het lichaam nog in leven is?

De ziel zou onafhankelijk van een bepaald lichaam kunnen voortbestaan.

Als het lichaam slaapt zou de ziel er zich van kunnen losmaken, en over de aarde gaan ronddwalen.

Zij zou de zielen ontmoeten die andere lichamen vertegenwoordigen.

Het sterke verlangen van het lichaam zou de ziel, die deze indruk in meerdere of mindere mate ondergaat, in een bepaalde richting sturen.

In het lichaam teruggekeerd, zou zij weer de indruk hierop overbrengen, die zij meenam van de ontmoeting met andere zielen, die andere wezens vertegenwoordigen. Deze indruk komt tot bewustzijn, door de droom.....

Van de juistheid van deze hypothese uitgaand, zou je nog een tal van dergelijke raadselen kunnen oplossen.”

Ik stond vrij sceptisch tegenover zijn wonderlijke theorie, en waagde de opmerking: „En zou het dan niet kunnen gebeuren dat zoo'n loslopende ziel toevallig in een verkeerd lichaam terecht kwam?”

Eric keek mij toen lang aan en antwoordde, de nadruk leggend op elk van zijn woorden: „Ja! Het is alleen maar de vraag of die omstandigheden, die zoo'n zielenverwisseling veroorzaken, geschapen zouden kunnen worden.”

Ik ging verder op dit gesprek niet in, en vond hem een groote fantast.

Nu weet ik dat Eric geen fantast was. Mijn ziel heeft één dag gehuisd in het hulsel van Frits, en de indrukken meegenomen, die het dien Zondag in die gedaante opdeed.

Het noodlot wilde, dat juist Frits dien dag een reeks gebeurtenissen doormaakte die ik mijzelf zeer wenschte.

Daarom heb ik geen oogenblik aan een droom gedacht.

Het was heelemaal geen droom!

Alles was waarheid.....

Geachte Dokter!

Zoudt U zoo goed willen zijn, zoo spoedig mogelijk aan te komen? Ik klopte Mijnheer om twaalf uur en kreeg geen antwoord. Toen ik zijn kamer binnenkwam zat hij in zijn bureaustoel en lag met z'n hoofd op tafel. Zijn armen hingen slap langs zijn lijf. Op den grond lagen eenige halfbeschreven vellen papier die ik hierbij insluit. Ik heb ze gauw doorgelezen om te zien of ik maatregelen naar aanleiding van de inhoud kon nemen. Die Meneer „Eric” waarover geschreven wordt, kwam een jaar geleden heel veel bij Mijnheer op bezoek; over „Frits” of „Emmy” heb ik nooit hooren spreken.

Hoogachtend,
Juffrouw S.

De dokter kwam en constateerde hersenvliesontsteking. De patiënt bleef enige dagen buiten kennis. Juist toen hij weer tot bewustzijn kwam bukte zijn zorgvolle juffrouw zich over hem heen. Hij scheen haar te herkennen. Tenminste hij glimlachte en fluisterde „Emmy...!”
Toen stierf hij.....

H.

VEREENIGINGSLEVEN.

ARMENCONCERT VAN HET D. S. M. G. „APOLLO”.

In de Schouwburgzaal der Stads Doelen heeft het D. S. M. G. „Apollo” Woensdagavond een concert ten bate van „Ziekenhulp” gegeven, dat in afwijking met andere jaren niet uitsluitend aan kamermuziek was gewijd, doch waar eveneens het strijkorkest van „Apollo” optrad.

Dat dit voor het bestuur een stap in het duister was, is begrijpelijk wanneer men bedenkt dat voor de repetitie's tijd moest worden genomen, die anders aan de voorbereiding van de groote uitvoering ten goede was gekomen.

Uit den aard der zaak heeft men dus met weinig repetitie's moeten volstaan. Wanneer wij dit onder het oog houden, kunnen wij het bestuur gelukwenschen met deze succesvolle avond, en de hoop uitspreken dat op de ingeslagen weg zal worden voortgegaan.

Een tweede woord van waardeering komt toe aan den dirigent, den heer Leo Ruygrok, die in korten tijd het orkest tot deze hoogte wist op te voeren. Prof. de Haas bracht hem aan het einde van den avond dan ook zijn welgemeenden dank, namens het damesbestuur van „Ziekenhulp” en alle orkestleden.

Wanneer wij het programma inzien blijkt, dat het orkest dezen avond hoofdzakelijk begeleidend optrad, welke moeilijke en ondankbare taak het zeer goed volbracht.

In de tutti's zich in z'n volle kracht ontplooiend, trok het zich in de soli bescheiden terug.

In het laatste nummer hoorden we het orkest alleen; het gaf ons „Zwei Wordische Weisen” van E. H. Grieg. Op zeer verdienstelijke wijze wist het de schoone muziek te vertolken.

Als solisten traden ten eerste op de heeren G. H. P. Alma en C. M. Bakker in het dubbel-concert van J. S. Bach.

Beide heeren gaven goed ensemble-spel en toonden uitstekende Bachspelers te zijn.

De tweede solo met orkest omvatte twee dansen van C. A. Debussy voor piano en strijkorkest. De solo werd gespeeld door den heer B. R. Spanjaard, die zich op uitstekende wijze van zijn taak kweet.

Na de pauze bracht deze pianist twee stukken van M. Ravel ten gehore, die we slechts als technische kunststukjes kunnen waardeeren, daar ze voor de meesten leken op een verwarrend, dooreengooien van klanken. Gelukkig vermeldde het programma ook nog twee stukjes van C. A. Debussy, welke met zeer veel gevoel en uitstekende techniek gespeeld werden. Na herhaald applaus gaf de heer Spanjaard ons nog de wals uit Gounod's Faust, gearrangeerd door M. Ravel te hooren.

Als aangename afwisseling na al die „musique à cordes” trad de ons reeds bekende tenor, de heer C. P. J. Suverkropp, op. Voor de pauze zong hij de Cavatine uit „Paulus” van F. J. L. Mendelssohn-Bartholdy, „Zwei Zigeunerlieder” van J. Brahms en „Murmelendes Lüftchen” van H. Jensen. De Cavatine werd zeer goed gezongen. In de „Zigeunerlieder” hadden we graag wat meer „Zigeunerblut” gevoeld. Het lied van Jensen werd zeer fijn gezongen.

Na de pauze waagde de heer S. zich aan Opera's. Altijd vind ik het jammer als we stukken uit Opera's krijgen, daar dan toch de entourage ontbreekt, en ook ditmaal trof het mij weer. Men voelt het niet, dat iemand in rok „Siegmond's Liebeslied” uit de Walküre of de „Gralsersählung” uit Lohengrin staat te zingen. Na een warm en vragend applaus zong de heer S. nog Schubert's „Erlkönig”, wat het successtuk van den avond voor hem werd.

Hier mogen we zeker niet nalaten een paar waardeerende woorden te zeggen over de muzikale wijze, waarop de heer C. M. Bakker deze zangnummers accompaneerde.

Last not least rest ons nog te bespreken No. 2 van het programma; een Elegie voor vijf celli van F. Lachner, uitgevoerd door de heeren G. J. v. Aken, Ir. E. Bunge, Ir. W. Mauser Jr., B. C. M. v. d. Hoop en C. A. Bauduin. Dikwijls kreeg men de indruk dat een ieder meer op z'n eigen partij lette dan op het ensemble, waardoor de begeleiding de soli dikwijls dooddrakte. Ook werd hier en daar met de zuiverheid een weinig de hand gelicht. Niettegenstaande dit brachten deze heeren ons iets nieuws op het gebied van ensemble, waarvoor het publiek hen met een hartelijk applaus dankte.

Aan het geanimeerde souper maakte de voorzitter bekend, dat einde Februari een tweede Heerenconcert zal gehouden worden, waarvoor hij hoopt dat velen zich vóór 15 Februari zullen opgeven.

F. J. C. v. d. S.

CIVIEL- EN BOUWK. STUDENTEN GEZELSCAP „PRACTISCHE STUDIE”.

Opgericht 13 Februari 1894.

Het Civiel- en Bouwkundig Studentengezelschap „Practische Studie” zal op Woensdag den 13den Februari 1924 dertig jaren hebben bestaan. Het Bestuur stelt zich voor de viering van dit Vide Lustrum volgens het onderstaande programma te doen plaats hebben:

Vrijdag 15 Februari, te 8.15 uur n.m., in Zaal 207 van het Gebouw v. W. en S., Nieuwelaan 76: Lezing door Ir. P. J. Ott de Vries c.i., over: „Praktijk en toekomst van den Civiel Ingenieur”.

Zaterdag 16 Februari, te 2.30 uur n.m. in Stads Doelen te Delft: 1. Feestrede door Prof. S. G. Everts c.i., Eere-Voorz. van het gezelschap; 2. Lezing met lichtbeelden door Dr. H. P. Berlage, Eerelid van het gezelschap, over: „Oud-Indische Bouwkunst”.

Het Bestuur houdt na afloop receptie in de koffiekamer van de Stads Doelen.

Pl.m. 6 uur. Eenvoudige maaltijd en reunie in hotel „De Oude Doelen”, Den Haag.

Het Bestuur noodigt U hiermede uit bij de viering aanwezig te zijn. Zij, die aan den maaltijd (pl.m. f 3,50 per couvert) wenschen deel te nemen, worden verzocht dit vóór 12 Februari aan den Secretaris op te geven, of vóór dien datum de lijst in de keuken van het Hoofdgebouw der T.H. te teekenen. Het Bestuur hoopt dat vele leden en oud-leden, mede door deelname aan den feestmaaltijd en de reunie tot het welslagen hiervan zullen bijdragen. Het is het Bestuur evenwel niet mogelijk dit schrijven aan alle oud-leden van het gezelschap te zenden; het verzoekt U daarom zijn uitnodiging over te brengen aan de oud-leden uit uwen bekendenkring.

De uitslag van de Lustrum-prijsvraag voor een lidmaatschaps- en een eerlidmaatschapsdiploma zal nader bekend worden gemaakt. De inzendtermijn is tot 15 Maart verlengd; ingekomen ontwerpen zullen in April a.s. op de tweejaarlijkse tentoonstelling worden geëxposeerd.

Namens het Bestuur:

F. J. M. Bourdrez, President.

M. van Daalen, Secretaris.

J. Leupen, Bouwk. Secretaris.

Secretariaat: Van Leeuwenhoeksingel 17, Delft.

VOLKS-UNIVERSITEIT TE DELFT.

De Penningmeester van de Volks-Universiteit te Delft verzoekt ons in verband met de te houden cursus voor Amateur-fotografen, waarover elders in dit blad een advertentie opgenomen is, ruimte voor het volgende:

De steeds grooter wordende populariteit waarin de amateur-fotografie zich verheugt — immers iedereen fotografeert tegenwoordig — was voor de Volks-universiteit te Delft aanleiding een cursus over dit onderwerp in haar programma op te nemen.

En de opzet van deze cursus is niet: propaganda-avonden te houden met de bedoeling om het aantal liefhebberij-fotografen nog te vergrooten, doch wel: om een behulpzame hand toe te steken aan diegenen die de fotografie beoefenen doch van de werkwijzen zelf maar weinig begrip hebben.

De fotografische handelingen voor het maken van „kiekjes” zijn zeer eenvoudig. Zóó eenvoudig dat het mogelijk is door het getrouw opvolgen van eenige recepten een vaardigheid te bereiken waarbij totale mislukkingen tot de zeldzaamheden behooren. Maar niet iedereen is met het middelmatige kiekje tevreden en velen missen den tijd of de toewijding welke noodig zijn om het spreekwoord: „oefening baart kunst” in vervulling te doen gaan. Goed overleg is het halve werk, maar goed overleg eischt eenig inzicht, eischt dat de amateur een beetje fotografisch kan denken.

En dit aan te leeren is niet eenvoudig. In de eerste plaats omdat de theoretische beginselen waarop de fotografie berust tamelijk (dikwijls zelfs heel lastig) zijn en deze maar zelden in een handboek in een leerzaam verband gevonden worden.

In de tweede plaats omdat niet iedereen de geschiktheid om met een leerboek en de handigheid om met een handboek om te gaan heeft.

Inzicht brengen aan den gemiddelden amateur, is het doel van dezen cursus. Inzicht waardoor de foutenkans wordt verkleind en het den beoefenaar mogelijk wordt zich los te maken van het zuiver machinale. Pas dan wanneer het gelukt door persoonlijk ingrijpen het resultaat te beheerschen, zullen geregelde vorderingen worden gemaakt.

Daarbij zal een zekere kennis van den bouw van de camera, van de lens en het diafragma, van plaatsoorten en gevoelig papier worden verondersteld. Kennis van scheikunde is geen vereischte, alhoewel verschillende chemische reacties althans in beginsel zullen worden behandeld.

De te behandelen stof is verdeeld in onderdeelen, welke eene afzonderlijke bespreking mogelijk maken, doch het verband met het daarvóór behandelde zal in iedere voordracht in het kort worden besproken. De lessen zullen worden toegelicht door projectie van voorbeelden en belangrijke punten zullen door demonstratie worden verduidelijkt.

Eenige kinematografische projecties zullen worden gegeven, terwijl de mogelijkheid om de cursus met eene kleine tentoonstelling van kunstfoto's te besluiten overwogen wordt.

ROMMELPOT.

LIEFDADIGHEIDSWEEK.

Door de Sociëteit „Eensgezindheid” worden met medewerking van de Sociëteiten „Standvastigheid”, „Phoenix” en de „Leesvereniging” van 16 tot en met 24 Februari a.s. gehouden:

Kegelwedstrijden, Biljartwedstrijden, enkele Kunstavonden, enz. ten bate van Hongerend Duitsland.

De baten zullen worden verdeeld als volgt:

Eén derde voor de Nederlanders in Duitsland.

Eén derde voor de Middenstand in Duitsland.

Eén derde voor de algemeene hulpverlening.

Verschillende attracties zullen nog hieraan worden verbonden, zooals tombola, vlotbrug, enz.

In het Eerecomité hebben zitting genomen de heeren:

E. L. A. Driessen, Pres. v. d. Senaat v. h. Delftsch Stud. Corps.

Prof. C. Feldmann, Hoogleraar a. d. Techn. Hoogeschool.

W. Kerremans, Directeur Delftsche Courant.

J. van Langen, Voorz. Soc. Leesvereniging.

Th. Roes, Industrieel.

Dr. R. Spanjaard, Wethouder van Delft.

R. Th. Verbeek, Particulier.

J. Verhulst, Hoofdredacteur Nieuwe Delftsche Courant.

Prof. E. Vosnack, Hoogleraar a. d. Techn. Hoogeschool.

Dr. F. G. Waller, Directeur Ned. Gist- en Spiritusfabriek.

U. v. d. Zee, Commissaris van Politie.

Het Uitvoerend Comité bestaat uit de heeren:

J. J. A. de Koning, Voorzitter.

C. Schouten, Secretaris.

H. E. v. d. Heide, Penningmeester.

P. Beines.

A. C. Beyne.

Dr. E. J. Denekamp.

P. van der Meer.

W. Schwarze.

Medewerking van alle stadgenooten verzocht.

Toegang tot de Sociëteit „Eensgezindheid” die week vrij.

Nog zeer veel nood te lenigen, enz., enz.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie.

Op de Debating-avond, de vorige week gehouden, kwam o.a. ter sprake de toestand van het onderwijs voor 1905.

Prof. Versluys, in zijn inleiding, wees erop, dat toen ter tijde bij het propaedeutisch examen nog weinig of geen technische vakken behoorden. Deze werden, naar Prof. V. ons mededeelde, eerst bij de verheffing der Polytechnische School tot T. H. in meerdere mate bij het propaedeutisch examen gevoegd.

Prof. Schouten, die aan het debat deelnam, legde nog eens den nadruk op dit door Prof. V. gememoreerde feit. De verzwaring der prop. examen-eischen sinds 1905 moet, naar Prof. S. verklaarde, niet aan opdrijving der wiskunde maar aan deze toevoeging der technische vakken in hoofdzaak geweten worden.

Het leek me wenschelijk, uit de mij ter beschikking staande gegevens eens na te gaan, in hoever sinds 1905 bij het propaedeutisch examen technische vakken zijn bijgevoegd. Want de mate dier bijvoeging bepaalt de belangrijkheid van het argument der hoogleraren.

Welnu, het programma van 1903-1904 raadplegende, en mij voorloopig bepalende tot de studie voor civiel-ingenieur, vond ik het volgende. Het prop. examen, toen ter tijde genaamd examen B, werd afgenomen na twee jaar. In het eerste jaar werden, behalve in wiskunde en natuurkunde, nog de volgende colleges en oefeningen gegeven:

Bouwkunde: 2 uren + 2 teekenmiddagen;

Kennis van bouwstoffen: 2 uren;

Scheikunde van bouwstoffen: 1 uur;

Ornamentteekenen: 2 uren.

In het tweede jaar:

Bouwkunde: 2 uren + 2 teekenmiddagen;

Waterbouwkunde: 1 uur + 1 teekenmiddag;

Kennis van bouwstoffen: 1 uur;

Scheikunde van bouwstoffen: 1 uur;

Handteekenen: 4 uren.

Vergelijken we dit met de colleges en oefeningen van de laatste jaren, bijv. cursus 1922-1923, dan zien we dat er vóór 1905 ongeveer evenveel technische vakken voor het propaedeutisch gegeven werden, althans indien men kennis van bouwstoffen tot de technische vakken rekent.

Nu de bouwkundige studierichting; ook daar valt, als men de programma's vergelijkt, dit feit te constateeren.

De werktuigkundige, scheepsbouwkundige, mijnbouwkundige, scheikundige student kregen iets minder college in technische vakken, maar ze hadden opvallend veel vóór het prop. examen te teekenen of op het laboratorium te werken, gelijk een enkele blik op den rooster 1903-1904 reeds duidelijk maakt.

Over 't geheel genomen werd voor 1905 wel iets minder college in technische vakken voor het prop. examen gegeven dan de laatste jaren, maar het aantal en de bewerkelijkheid der in te leveren teekeningen was, naar mij verzekerd wordt, niet minder dan tegenwoordig.

In zoover lijkt mij dus het argument van Prof. Versluys en Prof. Schouten niet zeer geslaagd.

Nu de examen-eischen. Het zou immers kunnen wezen, dat de technische vakken wel gedoceerd werden, maar niet op het examen gevraagd. De examen-eischen vindt men in de Wet van

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD VAN VRIJDAG 8 FEBRUARI 1924.

2 Mei 1863 (Staatsblad 50). Raadpleegt men Art. 61, dat over de civiele richting handelt, dan ziet men als examen-vakken voor het propaedeutisch (toen ter tijde genaamd examen B) opgesomd:

- g. de kennis van bouwstoffen, gebruikelijk zoowel voor bouwkundige als waterbouwkundige werken;
- h. de constructie van onderdeelen van gebouwen;
- i. het vervaardigen van eenvoudige bouwkundige en waterbouwkundige teekeningen, en het handteekenen.

De technische vakken waren dus werkelijk examen-vakken voor het propaedeutisch examen.

Dit wat betreft de civiele richting. Voor de bouwkundige richting vindt men een analoge bepaling (Art. 62). Ook voor de scheepsbouwkundige (Art. 63). De overige richtingen, dit moet ik erkennen, hebben de technische vakken in beperktere mate als examen-vakken voor het propaedeutisch. Echter beduidt dit niet, dat er voor dat examen in die richtingen niet veel geteekend moest worden.

Resumeerende vinden we:

Kennis van bouwstoffen werd vóór 1905 bij het prop. examen geëxamineerd. Er moet ook veel technisch geteekend worden. Over 't algemeen is er, als we den toestand voor 1905 met dien van de laatste jaren vergelijken, geen belangrijke verzwaring der technische vakken voor het prop. examen waar te nemen.

Hiermee meen ik het argument der genoemde hoogleeraren, dat ter vergadering tamelijk grooten indruk op ons maakte, tot zijn ware proporties te hebben terug gebracht.

U, geachte Redactie, dankende voor de verleende plaatsruimte, teken ik,
Mr. W. N. DINGER.

DE STUDIEHERVORMING AAN DE T. H.

I.

Aangemoedigd door de redactionele mededeeling in het vorig D. S. W., dat eenige hoogleeraren zich bereid hebben verklaard alsnog hun meening kenbaar te maken over geschilpunten, die na de Debating-avond van Maandag 28 Januari zouden overblijven en over later gevonden nieuwe argumenten, wil ik in het volgende nog enkele opmerkingen maken over het geschilpunt, betreffende invoering van jaar-examens, dat ligt tusschen het uitgangspunt van een meerderheid der hoogleeraren en dat van het meerendeel der, zoo niet alle studenten, welk geschilpunt niet is weggenomen door het debat en dat wel steeds zal blijven bestaan, zoolang die uitgangspunten niet geheel samenvallen.

Vooraf zij mij echter een enkel woord over de Debating-avond zelf vergund. Een woord van welgemeende waardeering voor de wijze waarop Prof. Versluys heeft ingeleid en voor de wijze, waarop ook andere hoogleeraren hun meening voor ons hebben geuit, lijkt me hier allereerst op zijn plaats. Als een duidelijk bewijs dat deze waardeering algemeen werd gevoeld, gold voor mij dat de vergadering aan het slot met krachtig applaus ontving de uitnodiging van haar president aan den heer Cartier van Dissel, om zijn motie in te trekken, waarbij de nieuwe studieregeling werd afgekeurd: Men achtte deze louter afbreken-critisch geformuleerde motie na een avond als die van 28 Januari ten eene male misplaatst.*) — Overigens betreffende dien avond nog slechts een opmerking: „Het heeft de professoren teleur gesteld, dat de studenten niet meer waardeering hebben getoond voor sommige verbeteringen, die de nieuwe studieregeling bracht, met name de invoering van keuze-vakken en van de bedrijfstechnische en wetenschappelijke studierichtingen binnen het kader van de meeste faculteiten.” Zoo ongeveer herinner ik me een uittaling van Prof. Versluys, tijdens zijn inleiding gemaakt. Ik vraag mij af of hier niet wat voorbarig een teleurstelling is gevoeld. Van een werkelijke waardeering eener verbetering door een massale eenheid als „de studenten”, kan toch pas sprake zijn, wanneer zij die verbetering om zoo te zeggen aan den lijve heeft gevoeld, evenals een massale uiting tegen een door velen afgekeurde instelling pas ontstaat, wanneer deze werkelijk gaat nijpen. Wat betreft de instelling van jaar-examens = examens loopende over de stof van één cursusjaar, hoezeer sommige hoogleeraren hiermede hun eigen examentaak verzaard mogen hebben terwille van het belang dat die instelling naar hun meening voor de T. H. zal hebben, van studentenzijde zal zij wel krachtig verzet blijven ondervinden, zoolang een meerderheid der hoogleeraren van meening is dat de jaar-examens niet tweemaal per jaar gehouden kunnen worden.

Blijkens het artikel dat op 22 Januari van hoogleeraarszijde in de groote bladen werd gepubliceerd, is de Senaat der T. H.

*) Ons wil het voorkomen, dat men de motie op zichzelf volkomen juist vond, echter geen samenvatting van het voorgeschied op de Debating-avond, en dus geen eindconclusie van den avond erin ontwaarde.

bij de studiehervorming uitgegaan van het standpunt „dat men op grond van ervaring moet aannemen, dat een leiding gedurende vier en een half tot vijf jaar volkomen toereikend is, om ingenieurs te vormen, die aan de gestelde eischen voldoen, en dat de grootte dezer periode de hoeveelheid van de leerstof bepaalt (lees: zal moeten bepalen). Deze dient zoodanig te zijn, dat de normale student naast tijd voor zijn studie nog gelegenheid vindt, zich geheel naar eigen keuze te geven aan de vrije ontwikkeling van geest en lichaam.”

Wanneer dit „cardinale punt” „in een bericht van studentenzijde niet werd vermeld”, moet dan de oorzaak hiervan niet gezocht worden in een ten eenenmale onvoldoende overleg tusschen den Senaat en vertegenwoordigers der studenten? Onder overleg toch moet worden verstaan gedachtenwisseling, die minstens voert tot kennis van elkaars standpunt, zoo mogelijk tot waardeering daarvan en liefst tot een oplossing die alle partijen bevredigt.

Eindelijk is den studenten nu dus het uitgangspunt van den Senaat bekend geworden, maar is daarmee verdwenen de reden voor hun vrees dat de Senaat, wrakende het slechte (immers te langdurige) Delftsche studie-resultaat, willens en wetens, of misschien zonder het te willen en te weten zal besnoeien op den tijd, die zij „naar eigen keuze” meenen te moeten en te mogen „geven aan de vrije ontwikkeling van geest en lichaam?” Zeker, de Senaat erkent, dat hiertoe voor den „normalen student” (eenige) gelegenheid moet blijven bestaan. De vraag is evenwel wat de Senaat onder een normalen student verstaat en hoeveel tijd deze volgens de meening van den Senaat voor het genoemde doel nevens zijn studie beschikbaar moet hebben. Hierin nu is naar mijn meening het cardinale verschil tusschen het uitgangspunt van een meerderheid der hoogleeraren en van alle of bijna alle studenten gelegen, dat volgens de laatste in het geheel niet van een Hollandsche „Normalstudent” gesproken kan worden. Wel kennen we in Holland de „normaalschool” en wel dringt de wensch naar normalisatie in de Hollandsche industrie door, maar tegen normalisatie van het studentenleven zal zich wel steeds een krachtigen Corpsgeest blijven verzetten, die waakt voor de handhaving der vrije studie en van een vrij studentenleven. Prof. van Royen heeft voor ons met lof gesproken over het vaderlandsche vrijheidsbeginsel. Laat het door de Nederlandsche historie geheiligde embleem der vrijheid dan ook aan de T. H. niet slechts formeel, maar in werkelijkheid worden gehuldigd.

Van hoogleeraarszijde werd opgemerkt, dat bij de nieuwe examenregeling van dwang in geen enkel opzicht sprake is. Van algemeene bekendheid is de onderscheiding van dwang in psychisch opzicht naast dwang in fysieken zin. De Senaat zal toch niet van meening zijn, dat de instelling van jaar-examens geen moreelen invloed zal uitoefenen, die voor vele studenten met physischen dwang is gelijk te stellen? Welken funesten invloed deze dwang zoowel op het studie- als op het studentenleven dreigt te zullen uitoefenen, is reeds in menig rapport uiteen gezet, maar — Prof. Schouten wees er nog op — veel sterker spreken de argumenten, wanneer zij van mond tot mond worden overgebracht. Hierop nu is onze overtuiging gebaseerd, dat het kwaad nog gekeerd kan worden en zij is versterkt o.a. door de toezegging van Prof. van Royen, dat wel een weg gevonden zal worden om aan de belangen der race-roeiërs tegemoet te komen. Immers ook Prof. van Royen moet blijkens die toezegging wel de overtuiging hebben, dat het begrip „normale student” bij de studiehervorming heeft geleid tot een misschien theoretisch prachtig stelsel, waarbij echter is afgezien van de omstandigheden, eigenschappen, belangen, wenschen en verlangens, die iedere student doen verschillen van elken anderen en die toch niet genegeerd moeten en ook niet kunnen worden. Evenmin als een economie, gebouwd op de abstracte „homo economicus” rekening houdt met allerlei tendenzen van het werkelijke economisch leven, evenmin kan een studiehervorming gebaseerd op een theoretische „Normalstudent” rekening houden met vele tendenzen in het studentenleven. Het werkelijke studie- en studentenleven zou zich naar de meening van vele studenten aan zoodanige hervorming slechts op den langen duur kunnen aanpassen en dan nog misschien ten koste van veel wat niet verloren mag gaan.

Een discontinuïteit, als door plotselinge afschaffing van een tweede examengelegenheid per jaar voor alle thans studeerenden, in de ontwikkeling der T. H. zou ontstaan, kan vergeleken worden met een proefneming onder toepassing van vivi-sectie op een groot organisme, dat, als de proef niet te lang wordt voortgezet, wel is waar aan de gevolgen niet behoeft te sterven, maar dat in vele van zijn organen toch hoogst nadeelige storingen zou ondervinden. Onze overtuiging dat het kwaad nog gekeerd kan worden, berust grootendeels op het feit, dat in deze de vivisectoren mede deel uitmaken van het bedoelde organisme, ja, dat zij daaraan zelfs bijna voor hun leven zijn verbonden, zoodat verwacht mag worden, dat zij nog alles in het werk zullen stellen om een dreigend onheil af te wenden.

In een vervolg op dit artikel stel ik me voor enkele argumenten aan te voeren tegen de bezwaren, welke van hoogleeraarszijde zijn genoemd tegen verdubbeling der jaar-examens.

Red.

Delft, 29 Januari 1924.

C. A. H. MULDER.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

OORDEEL OVER EEN ANTWOORD OP DE PRIJSVRAGEN

uitgeschreven in Juni 1922, en te beantwoorden vóór 15 September 1923 door studeerenden aan een Nederlandsche instelling van hooger onderwijs (ingevolge art. 37 der Hooger-Onderwijswet).

Afdeeling der Scheikundige Technologie.

Door de Afdeeling werden twee prijsvragen uitgeschreven, waarvan de eerste luidde:

„Gevraagd wordt:

a. Een kritisch literatuuroverzicht van de tot dusver gepubliceerde organische reagentia op kationen, zoowel voor de kwalitatieve macrochemische en microchemische als voor de kwantitatieve bepaling (met uitsluiting van eenvoudige zouten als cyaniden, formiaten, oxalaten, citraten, benzoaten en hunne homologen).

b. Op grond van dit overzicht en van eigen experimenteel onderzoek, voor enkele van die reagentia het beantwoorden van de vraag, of het daarmee verkregen analytisch effect gebonden is aan bepaalde atoomgroepeeringen in het organisch molecuul.

Hierop kwam binnen den gestelden termijn een antwoord in onder het motto:

„Denkt aler gij doende zijt,
En doende denkt dan nog.”

Na kennisneming van den inhoud vond de Afdeeling geen vrijheid, aan deze inzending den gouden eerepenning toe te kennen, doch keurde haar eene eervolle vermelding waardig.

Op de mededeeling hiervan aan het opgegeven correspondentie-adres werd toestemming verleend tot opening van het naambriefje. Hierbij bleek, dat twee personen zich als inzenders van het stuk bekend maakten.

Daarmede was gehandeld in strijd met letter en geest van artikel 37 der Hooger-Onderwijswet, waar uitdrukkelijk is voorgeschreven, dat een antwoord op een prijsvraag moet zijn ingezonden door „een der studeerenden aan eene Nederlandsche instelling van hooger onderwijs”.

Dientengevolge heeft de Afdeeling moeten besluiten, het ingekomen antwoord als ongeldig te beschouwen en het weder ter beschikking van de inzenders gesteld.

Op de tweede ter zelfder tijd uitgeschreven prijsvraag is geen antwoord ingekomen.

Delft, Januari 1924.

De Senaat der Technische Hoogeschool,

C. L. VAN DER BILT, Rector-Magnificus.
G. VAN ITERSON, Secretaris.

ADVERTENTIËN.

Volksuniversiteit te Delft.

CURSUS OVER

FOTOGRAFIE VOOR AMATEUR-FOTOGRAFEN

door Ir. L. J. G. VAN EWIK, Ir. bij de Rijksstudiedienst voor de Luchtvaart te Amsterdam. Zes voordrachten met demonstraties en projecties op Vrijdagen 15, 22, 29 Februari, 7, 14, 21 Maart, 's avonds 8 uur, in de Collegezaal van het Laboratorium voor Analytische Scheikunde, De Vries van Heystplein (Wippolder)

Toegangskarten voor den geheelen cursus à f 2,50 en programma's verkrijgbaar bij Boekhandelaren MATHLENER, MEINEMA, NIESSEN en WALTMAN; bij de fotohandelaren STEK (Choorstraat), v. OOSTEN (Koormarkt 46), DELFIA (Oosteinde 77), en ALBERS (Oostplantsoen 10). Verder in de Openbare Leeszaal, Gebouw Chr. Belangen en Ons Huis. (25) HET BESTUUR.

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

BEZOEKT Café-Restaurant

DE KROON

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061

Prima consumptie. - Billijk tarief.

(10)

DRUKKERIJ WALTMAN

KOORNMARKT 62

DRUKWERK VOOR VEREENIGINGEN

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

IK ALLEEN

betaal de hoogste prijzen voor gedragen
Heerenkleeding, enz.

S. BINO, Gedempte Gracht 60,

Telef. Haag 5499. DEN HAAG.

Dagelijks per briefkaart aan huis te ontbieden. (10)

In de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN JR.

zijn thans voorhanden zeer praktische
metalen buigzame

CURVENLINIALEN

in 4 afmetingen. - Prijs per stuk 30, 55, 65 en 70 cent.

ALLES

(10)

wat valt onder de benaming DRUKWERK (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door

N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

JOH. A. LOMMERS

(6)

MOLSLAAN 133. ♦ TELEFOON 729.

Ook voor uw **Bindwerk** het adres.